

מארינה צווטאייבה

שירים

עלם (מתוך מחזור)

(1)

ריקות, חורי עיניו של עלם. גופלים –
לתוך טורקיו! שחורים, אלא בצבע תכלת
שטחי משחק לשם קרבות מרחקים,
מקום מסתור לסעדה המתפתלת.

מישוד ראי חלק! ללא הסוס או רוח!
שליט יקום עצמו נוהג בהן הלוח.
טורקיו! טורקיו! מריקנות תחוח –
מאגרו של ריק זכור.

חורים, חורי עיניו של עלם! תהום –
לנשמות צמאות הז מעין.
נוה! תוכל לרות, לשבע –
להתנק בריקותו.

שותה ולא ארוה. אויר פרחב הרקיע –
נושמת. ולחש הדמים בכטון ארמה פכול.
כך בלילות, את שנת הוד הפריע,
נחנק שאול.

25 אוגוסט 1921

(3)

אָשׁב, אָנִי הֶגֶר, רֵאשִׁי גְלוֹי לְרוּחַ –
עֵינֶיהָ – עֶצֶב, אַפֶּק מִבְּטֵה פְתוּחַ.

בְּאֵשׁ הַתְּנֹרִים הִז מְבִיטוֹת –
עֵינֵי מְדַבֵּר – עַד עֵמֶק צְהַבּוֹת.

אֲשַׁכַּח אֶת הַתְּפִלָּה, זְבָחִים, קְטוּרָה,
מִז הַיָּמִין לְשִׁמְאֵל "שְׁלוֹם" בְּהֵן אֶקְרָא.

יְשׁוּדִים וְנִשְׁרִים, וְשָׁנוֹת הַלְּבָנָה –
עֵינֵי הָעַם שֶׁלָּהּ – זָרוֹת לְשָׁמָה,

חֹלוֹת בְּהֵן וְרוּחַ שַׁחַר, וְגִלְמֵת שְׁלֵיט.
עֵינֶיהָ אֶל הָאֵשׁ פּוֹנּוֹת – בְּה אֲבִיט.

אֵין סוּף, אֵין סוּף חֹלוֹת... הָרֵם יְדָה!
הֶגֶר הֵיטָה פְּשׁוּט... פְּשׁוּט שְׁפָחָה.

בְּרִגְלֵי יַחְפָּה אֱלֹה, סַחְבּוֹת – בְּגָדֵי...
כִּיצַד אֶזְכֹּר מָה מִתְּפִשֵׁל בְּסִיר שָׁם – בְּלִעְדֵי?

28 אוּגוּסְט 1921

(4)

גְּפָנִים בְּאוֹשִׁים הַחֲלִידוֹ לְשָׂא,
לְשָׂא הַמְתִּינָה בַת הַהֶרְמוֹן.
עוֹרְקֵי יִשְׂרָאֵל כְּבָרוּ כְּשָׂרְף –
בְּדַמְקָם יְגוּנּוֹ שֶׁל שְׂאוֹל הַקֶּדֶם מוֹן.

נְקַרְשׁ הַפֶּה כְּמוֹ פֶּצַע יָשׁוּן.
בְּהִלּוּד כְּבֵר דָּם קָרֵב לְמוֹעֵד!
לֹא חֵשׁ שְׂאוּל צָמָא כְּבֵר מְזֻמָּן,
כְּבֵר מְזֻמָּן הַמִּכְבֹּט בְּמִרְחֵב נוֹדֵר.

כְּשׁוֹשׁן יְרִיחוֹ זוֹהֵר הַלְחִי
וְחֻזָּה כְּרִגְמַת מְפּוּחַ פּוֹעֵל.
אֲנַחַת שְׂאוּל עַד עֵתָה מְשַׁתְּרֶכֶת
בְּרַמֵּם הַשְּׁחוּר, עַלְמֵי יִשְׂרָאֵל!

30 באוגוסט 1921

נֵעֲרוֹת (מֵתוֹךְ מַחְזוֹר)

(1)

נֵעֲרוֹת שְׁלִי! שְׁלִי? – אַחֲרַת!
נֵעֲרוֹת! בְּלִי זוּג מְגֹף גְּלִמּוֹד!
עֲפֹפֵי לְסֶדֶק מַחְבֵּרַת:
כֶּךְ תוֹלְשִׁים מְלוּחַ הַשְּׁנָה עֲמוֹד.

הַשְּׂרָאָה, הַמּוֹזָה הַנִּמְהָרֶת –
מְשַׁלְּלָה דְבָר הַיָּא לֹא לְקַחָה.
נֵעֲרוֹת שְׁלִי! אֵלַי אֵת לֹא חוֹזֵרַת!
הִיִּית לִי נְטָל, נְטָל וּמִשָּׂא.

בְּלִילוֹת שְׁעַר רֵאשֵׁי סוּרְקַת,
בְּלִילוֹת הַשְּׁחֻזָּת חֲצִים,
בְּנִדְיָבוּתָהּ כְּמוֹ בְּחֻצֵץ נְחֻנְקַת,
מִנַּת חֶלְקִי – חֶטְאָם שֶׁל אַחֲרִים.

טָרָם וְמוֹן אֵת שְׂרֵבִיטָה מוֹסְרֶת –

מה לנפש מאכל ומשקאות!
נצרות שלי! רק מועקות שרשרת,
נצרות! אדם המטפחות!

18 בנובמבר 1921

(2)

מבין שחפים אל חיק מכשפות – הגיע המועד,
נצרות שלי! בואי נפרד כעת.
ברוח יחד נעמד, קצת נתעבב,
שחומת העור! תנחמי את אחותך.

סגורי בחצאית הארמה,
נצרות שלי! יונה שחומה,
שחורה משחור – התרוששות הלב!
נצרותי, רקדי, רפאי כאב!

הניפי מעלה את סודר התכלת!
אח! התפרענו יחד, נצרות סודרת.
עכשו רקדי, הציתי עד אימה,
יהי שלום, הענברים, אוצר הנשמה!

הו לא בכדי אני נוגעת בידך,
כמו מאהוב – כך אפרד ממך,
קרוצה ממצולות גופי,
כעת, נצרותי, אל אחרות, לכי!

20 בנובמבר 1921

מרוסית מירי ליטווק